

[Stensballe.]

Nu er der, som sagt, indført en ny Hovedregel, hvorfra der dog kan gives Dispensation i særlige Tilfælde, som nævnes i § 20: saasom store Forsørgerpligter eller langvarig Sygdom. „Saasom“ maa betyde, at det gælder i Tilfælde, der er analoge med store Forsørgerpligter eller langvarig Sygdom. For at der ikke skal være Tvivl om, hvad der er ment dermed — det har ikke været muligt at sætte det ind i Lovforslaget —, vil jeg gerne henvise til den Udtalelse, som ogsaa den højtærede Minister henviste til, i Folketingsudvalgets Betænkning, hvori det hedder, at:

„man har herved kun — bortset fra Aarsager som de i Ændringsforslaget nævnte — aabnet Adgang til at yde Hjelpekassehjælp til arbejdsløse, der faar Understøttelse af Arbejdsløshedskasse eller Fortsættelseskasse, i saadanne uforudseelige Tilfælde, som bringer vedkommende i særlig økonomisk Vanskelighed. Der kan altsaa ikke bevilges saadanne arbejdsløse fortløbende Hjælp til Betaling af Husleje, Afdrag paa Gæld, Afbetaling el. lign.“.

Derigennem er med stor Tydelighed slaaet fast, at Hovedregelen er, at der overhovedet ikke kan ydes Hjælp af Hjelpekasserne som fortløbende Hjælp til Betaling af Husleje, Gæld og lignende, og at det kun er i uforudseelige Tilfælde, som bringer vedkommende i særlige økonomiske Vanskeligheder, der kan gives Adgang til Hjælp. Jeg vil ogsaa gerne takke Ministeren, fordi Ministeren nu ved et Cirkulære til Hjelpekassebestyrelserne vil klarlægge, hvad der ligger i Lovens Bestemmelser og Udtalelsen i Betænkningen. Vi lægger megen Vægt derpaa, ikke mindst af Hensyn til Kommunernes Økonomi, thi hvis den hidtidige Sædvane skulde være fortsat, kunde det nemt komme dertil, at Kommunerne overhovedet ikke formaaede at bære de Forsørgelsesbyrder, som de mente at kunne afholde Udgiften til ifølge de gældende Love.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og udtale Haabet om, at vi nu har skabt en varig Ordning til Fordel for saavel Staten som Arbejdsløshedskasserne og ikke mindst for de ulykkeligt stillede Mennesker, som uforskyldt er blevet arbejdsløse.

Ludvig Christensen: Ligesom det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) er jeg glad ved, at vi her er naaet til, at Arbejdsløshedsloven fornyes med Tilslutning ogsaa fra dem, der er Repræsentanter for

Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer, medens Lovgivningen af 1927 gik paa tværs af de Ønsker, som blev fremsat fra den Side.

Det er rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 4de Kreds berørte, at Lovforslaget er et Kompromis, der har alle Kompromissets Mangler; det skal jeg være den første til at erkende. Der er ingen, som i Øjeblikket er i Tvivl om, at hvis Forholdene ikke havde været saa overordentlig vanskelige, som de er, vilde der neppe have været Mulighed for at naa til Enighed om en Lov med det Indhold, som Forslaget nu har, paa alle Punkter. Det gælder maaske ikke alene det Parti, jeg repræsenterer.

Om Lovens Varighed er det ganske umuligt for nogen af os at udtale noget sikkert, men Forudsætningen maa naturligvis være, naar der nu er opnaaet Enighed, at Loven saa ogsaa betragtes som permanent. Jeg har imidlertid haft saa meget med Arbejdsløshedslovgivning at gøre i min Tid, at jeg ved, i hvor høj Grad netop denne Lovgivning har været underkastet de vekslende politiske Stemninger, der kan opstaa i vort Land, og at man derfor ikke hidtil har haft noget rigtig fast at bygge paa. Jeg tror heller ikke bombesikkert paa, at det bliver anderledes foreløbig.

Den Krisekasseordning eller Fortsættelseskasseordning, som her foreslaas, hviler i alt væsentligt paa det Grundlag, mit Parti hele Tiden har peget paa som det nødvendige, nemlig at i alt Fald de lavest lønnede Arbejderes Arbejdsløshedskasser maatte kunne oprette saadanne Fonds uden at gaa til Kontingentforhøjelse eller i hvert Fald en Kontingentforhøjelse, der betød noget.

Den foreslaaede Tilskudsordning kan vi fra vor Side naturligvis kun være tilfredse med, men det er dog et Spørgsmaal, hvorvidt det for Kasser med meget lave Understøttelser og meget stort Medlemsantal ikke er en ret dyr Pris, de betaler, naar man beskærer Medlemmernes Mulighed for at kunne søge de kommunale Hjelpekasser. Jeg vil gerne have Lov til at pege herpaa, fordi et af de Spørgsmaal, som vil blive taget under Overvejelse ogsaa af dem, der skal drøfte Mulighederne for Oprettelse af Fortsættelseskasser, er det, om man ikke ved alt for bogstaveligt at følge Bestemmelserne om den delvise Lukning af Hjelpekasserne, saa længe der ydes Understøttelse, kan komme til at bremse for de Bestræbelser, de rosværdige Bestræbelser, som gaar ud paa at faa Folk til selv at forlænge Understøttelsen. Naar et Kompromis som det, der her er skabt, skal gennemføres, og man